

Möte angående Naturreservatet Anfastebo 2013-06-18

Kl. 13:00 – 15:00, Länsstyrelsen, Ekelundsgatan 1, Göteborg

Minnesanteckningar

Närvarande:

Lars Sjögren, förvaltningsfunktionen, Länsstyrelsen Västra Götalands län.

Helena Bager, Områdesskyddsfunktionen, Länsstyrelsen Västra Götalands län.

Göran Fransson, kommunekolog, Ale.

Lars Strandberg, kanslichef naturvårdsförvaltningen, Västkuststiftelsen.

Leif Danielson, styrelseledamot SNF Länsförbundet Norra Älvsborg.

Bruno Nordenborg, ordförande, Alefjälls naturskyddsförening.

Roy Jansson, styrelseledamot, Alefjälls naturskyddsförening.

Stefan Sandberg, styrelsesuppleant, Alefjälls naturskyddsförening.

Bruno inleder mötet med att hålla en PP-presentation om Anfastebo och hur det ser ut i området både före och efter avverkningarna m.m.

Lars Strandberg håller en liten genomgång om bakgrunden till varför naturreservatet Anfastebo bildades. Det skulle från början bli en del av Vättlefjäll men det blev aldrig så. Krister Johansson (mjölkbonde i Björbäck) har köpt en del av marken i Anfastebo för att låta sina djur beta där. I princip har man sparat alla vidkroniga ekar när avverkningen för betesmark gjorts. Det finns ingen anledning att ta bort ekar bara för sakens skull. Parkeringsplatsen har inte prioriterats.

Bruno: Hur hårda nypor kan Länsstyrelsen och Västkuststiftelsen använda för att stoppa fortsatt skogsavverkningen?

Västkuststiftelsen och Länsstyrelsen ser inte att de kan stoppa skogsavverkningen enligt gällande skogsvårdslagstiftning. "eftersom det är tillåtet enligt beslutet. om Lst skulle gå in och säga nej till en avverkning innebär det att vi måste betala för markägarens förlust (intrång). Pengar som vi måste prioritera på ev. mer angelägna områden. Lsts budget är väldigt snäv". Hela området bildades för att vara ett friluftsområde. De bestämmelser som finns idag fanns inte på den tiden området bildades 1977.

Bruno: Eftersom Länsstyrelsen inte har tänkt att upphäva reservatet så borde man väl kunna göra något bra av det som fortfarande finns kvar och restaurera detta område.

Roy: Närheten från Göteborg med Alependel och buss gör området lättillgängligt inte bara för Alebor utan även för människor från Göteborgsområdet.

Göran: Det man skulle kunna anmäla är att man avverkat mer än man fått tillstånd till, körskador, bäcken, tallarna vid alkärret osv. Man skulle kunna diskutera naturvårdsavtal med markägaren. För att detta skulle bli aktuellt måste man kunna visa på de naturvärden som finns.

Bruno: Vi är inte i första hand intresserade av att sätta dit markägare för de överträdelser som gjorts. Det viktigaste är att resterande delar av reservatet skyddas.

Länsstyrelsen: Länsstyrelsens pengar för resten av året tog slut nu i maj. "områdesskyddsfunktionens pengar för att köpa in mark och betala ut intrångsersättningar tog slut nu i maj. Om vi prioriterar detta området innebär det att ngt annat som har mkt mer värden dokumenterat nerprioriteras. Vi måste kunna

visa på värden i området hos Naturvårdsverket också så att de godkänner att vi köper in /intrångsersätter. De är ganska hårda på denna punkt. ”

Lars Strandberg: Det är bättre om vi hade skött de reservat som finns, än att ta på sig fler områden utan att ha iordningsställt det vi redan har. Pengar saknas. Att iordningställa stigar och parkeringsplats är egentligen inga konstigheter, det är ingen jättekostnad, svårigheten är bara att hitta en bra grävare. Det Västkuststiftelsen kan göra är att ta upp detta i nästa års budget. Detta är nog inga problem men det kan ta lite tid. Detta tar stiftelsen med sig och ska se till att det blir av.

Bruno: Kan Länsstyrelsen gå in och freda ett område medan man gör en ordentlig inventering av reservatet?

Helena: ”Det skulle vi kunna göra om det var högt upp i vår långa prioriteringslista och om vi hade pengar. När nya avverkningsanmälningar kommer in får man titta på dem och avgöra från fall till fall hur lst ska ställa sig.”

Om det kommer in nya avverkningsanmälningar kan Länsstyrelsen kanske se till att det måste göras en ny inventering för de eventuella ”nya” områdena.

Roy: Ett naturreservat borde ha samma skyddsstatus som ett K-märkt hus. Den som köper ett naturreservat borde vara intresserad av att ”förvalta” reservatet. Ett reservat med kalhyggen och granplanteringar vill inte någon besöka!

Länsstyrelsen. delade ut ”Inventering av naturvärden i naturreservatet Anfastebo, Ale kommun” gjord av Christer Lundberg, Skogsstyrelsen 2009.

Beslut:

- Västkuststiftelsen kontaktar vägsamfälligheten för att lösa vägfrågan.
- Västkuststiftelsen budgeterar för en parkeringsplats.
- Västkuststiftelsen anlägger en parkeringsplats.
- Västkuststiftelsen anlägger strövstigar.

Övriga noteringar: Det föreslogs att ANF skulle bilda en opinion för att ”rädda” naturreservatet. Det kanske kunde få Naturvårdsverket att lösa ut markägarna. Eller vad var tanken?

Efterord:

Några frågor hänger fortfarande i luften.

Citat från reservatsbeslutet:

”3 Förvaltaren skall snarast upprätta skötselplan. I avvaktan härpå gäller följande:

c) igenväxning av öppen mark förhindras med hjälp av röjningar etc;

d) lövskogskaraktären förstärks och barrträd röjs bort inom reservatet.

4 Utmärkning av reservatet skall ske i enlighet med av statens naturvårdsverk utfärdade anvisningar.”

Vår tanke med detta möte var att få reda på varför inte reservatet fungerar enligt ritningarna. Vi inser vilka motstridiga intressen som råder i reservatet men med viss ansträngning bör det gå att lösa utan att någon behöver slå på stora trumman.

Vi tackar för att mötet kom till stånd och ser fram mot nästa möte då reflektionen slagit rot.

Noterat av

Alefjälls naturskyddsförening.